

[Erik B. Smith]

venhed, kræver man en vis tilknytning til det danske samfund. En forkortelse af denne tilknytning bør efter vores opfattelse ske efter en gensidig overenskomst med indvandrernes hjemlande.

I beslutningsforslaget er der også et forslag om at udelukke muligheden for at hjemsende indvandrere, hvis det skønnes, at de skal modtage varig hjælp i mere end ét år. Hvis administrationen af denne bestemmelse gav anledning til, at man hjemsendte et stort antal indvandrere, burde man nok se nærmere på reglen, men det er jo allerede blevet oplyst tidligere i dag af indenrigsministeren, at det ikke er tilfældet, og jeg skal kort gentage, at kun 15 inden for de sidste 4½ år er hjemsendt efter bestemmelsen fra såkaldte tredjelande. Det vil sige, at administrationen ikke giver os anledning til betænkeligheder.

Vi er i den socialdemokratiske gruppe enige i, at det er nødvendigt med informationsmateriale, der klart oplyser om de sociale rettigheder og pligter, og vi har også forstået på socialministeren, at det er et problem, man arbejder med at få løst, men at man selvfølgelig må tage det hensyn, at der er tale om overordentlig mange og forskelligartede sprog, og at opgaven er vanskelig.

Afslutningsvis vil jeg sige, at et eventuelt udvalgsarbejde givet vil vise, hvor uhensigtsmæssigt det er at anvende den nordiske konvention som en fællesnævner for alle indvandrerspørgsmålene.

Brøndsted (V):

Jeg skal henvise til det, jeg sagde om det forrige forslag, vi behandlede, nemlig at netop her har både aftalerne mellem de pågældende repræsentative organisationer og information den allerstørste betydning.

Men jeg tror også, man må respektere, at der kan indgås aftaler imellem lande, der ligger på et nogenlunde lige niveau, som de nordiske lande gør det, og lande, der traditionelt igennem århundreder har haft en nær tilknytning til hinanden. Det er forkert, det er urealistisk, det er alt for vidtgående at tro, at sådanne aftaler lige så stille kan overføres på en hel række nye lande og nye områder; det er noget, der skal vokse frem. Vi må vel også sige, at Danmark er en ung nation med hensyn til at have fremmede som arbejdere, have indvandrere i det tal, som vi trods alt

har fået det gennem de sidste årtier. Derfor ville det ikke være rimeligt eller forsvarligt.

Vi vil være med til en behandling af dette forslag, men vi mener, det er alt for urealistisk, alt for vidtgående.

Agnete Laustsen (KF):

Det fremgik af indenrigsministerens redegørelse forleden, at udlændinge på lige fod med danske har ret til en lang række sociale ydelser. Det venstresocialistiske forslag indebærer imidlertid en betydelig udvidelse af indvandrernes rettigheder, bl. a. at alle indvandrere med opholdstilladelse i Danmark skal have ret til pension efter samme regler, som gælder ifølge konventionen mellem de nordiske lande – det vil altså sige efter tre år – samt at de skal have ret til børnetilskud på lige fod med danske statsborgere.

Må jeg med hensyn til de sociale pensioner pege på, at vi jo allerede i dag har konventioner, der bygger på gensidighed, med en lang række lande, bl. a. Tyrkiet og Jugoslavien. De forudsætter fem års ophold her i landet, før man bliver berettiget, men da langt størsteparten af indvandrerne jo kom i slutningen af 1960'erne, opfylder de rigeligt dette krav. Jeg går derfor ud fra, at venstresocialisternes forslag tager sigte på kommende indvandrere med fjernere familierelationer til de herboende indvandrere.

Indenrigsministeren nævnte forleden, og den fungerende socialminister bekræftede her i dag, at der var forhandlinger i gang med bl. Spanien, Marokko og Pakistan om konventioner. Jeg vil gerne understrege, at det er den konservative gruppes opfattelse, at i det mindste ligestilling landene imellem må være en absolut forudsætning for at tildele disse rettigheder.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget om uden videre at give pensionsret efter tre år, ligesom vi af samme grund ikke kan støtte forslaget om straks at give alle indvandrere ret til børnetilskud.

Det foreslås endelig, at der skal udarbejdes socialt informationsmateriale, der kan oplyse alle indvandrere, også analfabeter, om deres sociale rettigheder. Københavns kommune har fremstillet en meget nydelig brochure om vejledning til fødende og nye mødre på engelsk, jugoslavisk, tyrkisk, arabisk og urdu. Der er bare lige den ting ved noget